

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SZEKCIÓ

MEZEI kontra MAGYARORSZÁG

(30330/02 sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2005.november 8.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Mezei kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *elnök*
A.B. BAKA,
R. TÜRMEK,
K. JUNGWIERT,
M. UGREKHELIDZE,
D. JOČIENĚ,
D. POPOVIĆ, *bírák*,
és S. DOLLÉ, *a Szekció hivatalvezetője*

2005. október 11-én zárt ülésen tartott tanácskozás után
az azon időpontban elfogadott alábbi határozatot hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (30330/02. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Mezei Anna (a "kérelmező") 2002. június 30-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Höltzl Lipót, az Igazságügyi Minisztérium helyettes államtitkára képviselte.

1. 2003. december 17-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli az eljárás elhúzóásával kapcsolatos panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

2. A kérelmező 1947-ben született és Budapesten él.

A. Közigazgatási per

3. 1997 szeptemberében a kérelmező szomszédja építési engedélyt kapott, amit 1997. október 6-án módosítottak. 1998. január 26-án Budapest Főváros Közigazgatási Hivatala elutasította a kérelmező által a határozatok ellen előterjesztett fellebbezést.

6. 1998. március 19-én a kérelmező a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt perben támadta meg a közigazgatási határozatot. Az ügyiratot 1998. április 6-án küldték meg a Kerületi Bíróságnak, amely 1998. október 16-án tárgyalást tartott.

7. Közben, 1998. június 23-án, a szomszéd újabb engedélyt kapott, amelyet 1998. november 16-án helybenhagyott Budapest Főváros Közigazgatási Hivatala. 1998. november 24-én a kérelmező perben támadta meg ezt a határozatot is, s a két ügy egyesítését kérte.

8. 1998. december 10-én a Kerületi Bíróság tárgyalást tartott és egyesítette a két pert.

9. 1999. január 26-án az ügyet áttették az illetékes Fővárosi Bírósághoz. A bíróság 1999. május 12-én és december 1-jén tárgyalást tartott. 2000. február 28-án a bíróság építész szakértőt rendelt ki. A szakértő 2000. április 14-én terjesztette elő szakvéleményét.

10. 2001. május 11-én és november 5-én tárgyalásokra került sor. 2001. május 16-án, szeptember 10-én valamint december 6-án és 19-én a kérelmező részletezte követelését, és kérte a 2001. szeptember 3-ra kitűzött tárgyalás elhalasztását is.

11. 2002. január 14-én a Fővárosi Bíróság hatályon kívül helyezte a közigazgatási határozatokat, s a hatóságokat az eljárás újbóli lefolytatására kötelezte.

12. 2002. február 11-én a kérelmező a Legfelsőbb Bírósághoz fellebbezett. A bíróság felhívását követően 2002. november 6-án ismételten benyújtotta fellebbezését, ezúttal a felhívásnak megfelelően ügyvédi ellenjegyzéssel.

13. 2004. március 31-én a Legfelsőbb Bíróság helybenhagyta az elsőfokú határozatot.

B. Kártérítési per

4. 2002-ben a kérelmező kártérítési pert indított a szóban forgó szomszéd ellen. 2002. augusztus 27-én és december 12-én a Budapest II. és III. Kerületi Bíróság tárgyalást tartott.

15. A kirendelt építész szakértő 2003 februárjában terjesztette elő szakvéleményét. 2003. február 13-án, április 17-én és október 7-én további tárgyalásokra került sor. Mivel a kérelmező a fenti közigazgatási per

befejezéséig az eljárás felfüggesztését kérte, a per jelenleg is folyamatban van.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE A KÖZIGAZGATÁSI ELJÁRÁS VONATKOZÁSÁBAN

16. A kérelmező panaszolta, hogy a közigazgatási eljárás hossza összeegyeztethetetlen az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy...bírótság tisztességesen és ésszerű időn belül... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában...”

17. A Kormány vitatta a panaszt.

18. A figyelembe veendő időszak 1997. október 6. és 1998. január 26. között egy pontosan meg nem határozott időpontban kezdődött, amikor a kérelmező megtámadta az elsőfokú közigazgatási határozatot, s 2004. március 31-én zárult le. Ilyen módon egy közigazgatási szinten és két bírósági szinten megközelítőleg hat és fél évig tartott.

A. Elfogadhatóság

19. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

20. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns

hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

21. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

22. Az előterjesztett anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra tekintettel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

5. A kérelmező azt is panaszolta, hogy a kártérítési perrel kapcsolatos eljárás ésszerűtlenül hosszú ideig elhúzódott. Továbbá előterjesztette, hogy a bírósági eljárás egyik ügyben sem volt tisztességes, s hogy a meghozott határozatok beavatkozást jelentenek az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikke alapján őt megillető jogokba.

A. Elfogadhatóság

A Bíróság észrevételezi, hogy a szóban forgó eljárás 2002 júniusában kezdődött, és felfüggesztést követően jelenleg is folyamatban van. Ilyen módon ez ideig valamivel több mint három éve tart. A Bíróság megbizonyosodott arról, hogy az eljárás nem haladta meg az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése szerinti ésszerű időt.

A közigazgatási per kimenetelét illetően a Bíróság észrevételezi, hogy 2004. március 31-én a Legfelsőbb Bíróság helybenhagyta a kifogásolt közigazgatási határozatot hatályon kívül helyező kerületi bírósági határozatot. Ebből következően a kérelmező nem állíthatja magáról, hogy ebben az összefüggésben az Egyezmény alapján őt megillető jogok megsértésének áldozata.

A Bíróság arra a következtetésre jut, hogy a kérelemnek ez a része nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikke 3. bekezdésének értelmében, s a 35. Cikk 4. bekezdése alapján ezt a részt el kell utasítani.

Továbbá, a Bíróság észrevételezi, hogy a kérelmező kártérítési perével kapcsolatos eljárás még folyamatban van. Az ezzel kapcsolatos panasz ilyen módon idő előtti, így azt a hazai jogorvoslat kimerítésének elmulasztása miatt az Egyezmény 35. Cikke 1. és 4. bekezdéseinek megfelelően el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

24. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

6. A kérelmező vagyoni és nem vagyoni kártérítést kért, ezek összegét azonban nem határozta meg.

7. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdéssel kapcsolatban.

8. A Bíróság észrevételezi, hogy a kérelmező nem terjesztett elő összecszerűsített követelést a vagyoni kár tekintetében. Ezért a Bíróság úgy véli, ilyen címen semmilyen összeget nem szükséges megítélnie. Ugyanakkor a Bíróság úgy találja, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon 1000 eurót ítél meg számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

28. A kérelmező ilyen címen nem terjesztett elő igényt.

C. Késedelmi kamat

29. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális hitelkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. A közigazgatási eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatónak, a kérelem többi részét pedig elfogadhatatlannak *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;

3. Megállapítja:

(a) hogy az alperes Kormánynak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 1000 eurót (ezer euró), továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a kifizetési átváltási árfolyam alkalmazásával;

(b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos többi igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2005. november 8-án a Bíróság Eljárási szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

S. DOLLÉ
hivatalvezető

J.P. COSTA
elnök